

Henrik Toft (V):

Først vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Wilhjem. Da vi havde første behandling af et forslag til indfødsretslov i oktober, havde han nogle bemærkninger om, at venstresocialisterne ikke havde mulighed for at arbejde i indfødsretsudvalget. Nu har der jo siden været et valg, og hvis den interesse virkelig var til stede, havde der jo været en mulighed for at prioritere en plads i indfødsretsudvalget og derigennem komme med til at tage stilling til de sager, som vi behandler i indfødsretsudvalget.

Dernæst vil jeg gerne sige om den aktuelle sag og det stillede ændringsforslag, at der er to ting, som er væsentlige for at få dansk indfødsret: at man er tilknyttet det danske samfund, og at man taler dansk. Derudover har vi så opholdsbetingelserne, men der har ved flere lejligheder været tale om, at vi har dispenseret med hensyn til opholdslængden, når ellers de andre forhold har været i orden. Det er min begrundelse for at være medforlagsstiller til det pågældende ændringsforslag. Jeg mener, at tilknytningen her er så god, at der er en god begrundelse for, at vi meddeler den pågældende dansk indfødsret.

Knud Lind (FP):

Det, der kalder mig på talerstolen, er den socialdemokratiske ordfører. Når man hører den socialdemokratiske ordfører, får man det indtryk, at det at få dansk indfødsret er lidt af en lyssky affære, en handel i en port. Det er ikke noget ophøjet, noget godt, noget, der kan tåle at se dagens lys.

Vi har her en ansøger, som intet har at skjule. I grundlovens § 44, stk. 1, står der: »Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.« Det vil sige, at disse indfødsretslove skal have de obligatoriske behandlinger her i folketinget. Hvis man ønskede at holde lukket møde, f.eks. fordi de pågældende ansøgere var straffede, kunne man bruge grundlovens § 49. Det har man ikke ønsket. Ergo må man sige, at hvis de pågældende ansøgere selv har skrevet, at de intet har imod, at deres sag bliver behandlet her fra denne talerstol, så er det lidt urimeligt igen at køre frem med, hvad der er sædvane, og hvad der er praksis. Hvis det er blevet sædvane, at man kører uden cykellygte, så skal det vel ikke være ulovligt at skrive en enkelt

mørk cyklist. Det er i realiteten det, man ønsker at gøre det til.

Det her kører direkte efter reglerne. Jeg forstår så godt, at den radikale ordfører er kommet lidt i et dilemma, for her er altså en situation, hvor man ikke kan beskylde fremskridtspartiet for at ville hive nogen personer frem, fordi de eventuelt ...

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der tales meget i sidegangen. Vi behandler jo et lovforslag. Hvis nogen har den opfattelse, at de overværer en ishockeykamp, så er det en fejltagelse.

Knud Lind (FP):

Man har tidligere talt om, at vi trak disse personer frem, fordi de var straffede. Jeg vil også gerne nævne det over for hr. Wilhjem, der tydeligt fra denne talerstol tidligere har sagt, at det altså var personer, der skulle hænges ud fra denne talerstol. Også hr. Arne Melchior fra CD gjorde meget ud af det. Her er altså en person, som vitterlig ønsker, hvis man kan sige det på den måde, at blive hængt ud, for han har intet at skjule. Alligevel begynder man at tale om sin sædvane og praksis – en sædvane og en praksis, som intet har at gøre med det, man har ønsket fra lovgivernes side, da man lavede grundloven.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne først bekræfte det, som fru Janne Normann sagde, nemlig at det forhold, at politiet i Vojens i første omgang fejlagtigt havde nægtet at modtage en ansøgning, ikke har haft nogen som helst indflydelse på sagens behandling. Den pågældende ville under ingen omstændigheder efter de retningslinjer, indfødsretsudvalget har afstukket for indenrigsministeriet, være blevet optaget på indfødsretslovforslaget – under ingen omstændigheder – fordi den afgørelse, der er på vej, er en afgørelse, der er i klar modstrid med de retningslinjer, indfødsretskontoret hidtil er blevet anmodet om at administrere efter.

Jeg vil gerne sige dernæst, at den regel om favorisering af elitepersoner, som flere har nævnt i debatten i dag, afgik ved døden for 7 år siden. Da var der enighed om, at man ikke længere ønskede at gøre undtagelser fra hovedreglerne under henvisning til, at de